

Ch ng 1

Tr c khi b c ra c a, Trình oan Ng c n th n ng m mình trong g ng, suy ngh m t h i r i m i búi cao mái tóc dài t i t n l ng.

M t tu n, cô ch c ngh ngày th N m, vì v y cô s p x p vi c g p m t vào ngày hôm nay. C ng may i t ng h n g p là ông ch m t doanh nghi p t nhân. Nghe nói v anh ta ã qua i hai n m r i, m t mình anh ta nuôi cô con gái ba tu i. Anh ta không thi u ti n, ch thi u m t ng i ph n ch m lo cho gia ình. i u ki n c a Trình oan Ng c ng ch ng x ng v i ng i ta, nh ng ng i gi i thi u l i là cô V u - giám sát qu n lý c a cô. Cô V u t tr c t i gi luôn i x r t t v i cô. Tr c ó, cô y nói, ng i àn ông này c ng có chút ti n c a, ch có i u thân th không c trong s ch, yêu c u anh ta a ra c ng n gi n, l i không kén ch n gia c nh, ch c n i x t t v i con gái anh ta, bi t làm vi c là c. Trình oan Ng th y mình r t phù h p v i yêu c u c a anh ta.

N i h h n g p là m t quán n cách nhà cô không xa. Nghe nói ng i này c ng không ph i là ng i h c cao, cho nên không gi ng nh ng ng i thi th ng, hay h n hò nh ng quán cà phê l ch s , tao nhã.

Cô V u không ng t l i gi i thi u, còn Trình oan Ng thì c n m ch t tay, ch ng dám ng ng lên. Lúc y, cô ngh mình gi ng nh món hàng b t lâu, gi c ng i ta ra s c rao bán. “ oan Ng tuy còn tr nh ng r t ch m ch , gi i giang, bi t kính trên nh ng d i. Cô y có c u con trai tên là ông Thiên, tôi c ng ã g p vài l n. Cu c ur t bi t vâng l i, v a hay có th làm b n v i con gái nhà anh y... Gia c nh c a cô y tuy bình th ng nh ng tính tình th t thà, mà ch ng ph i c u c ng nói không c n nh ng cô gái m t hoa da ph n sao? Tôi th y cô y r t h p v i c u y!”

“...”

“Thôi ch t, nhà tôi có chút vi c b n, tôi v tr c nhé, hai ng i c ng i nói chuy n v i nhau i! Tôi c ng ch thích ý n chuy n c a b n tr âu, nh ng tôi r t quý hai ng i nên m i mu n vun vén cho hai ng i y!”

Cô V u d ng nh v n còn nhi u i u mu n nói, v a i v a ngoái u nhìn l i, c nh s hai ng i h s bi n m t ngay trong m t tích t c v y.

i cô V u i kh i ng i àn ông ng i i di n Trình oan Ng t nãy t i gi ch ng nói câu nào m i m mi ng. Anh kh th dài, nh th h ã cách bi t lâu l m r i. “ oan Ng , lâu r i không g p.”

oan Ng ngâ ng i m t lúc. Ngay t lúc v a nhìn th y anh, cô ã hi u t i sao cô V u nói thân th c a anh không c trong s ch l m. T u n cu i cô không nói m t l i, ch bi t n m ch t hai bàn tay vì lúng túng, trong lòng c th y b t n.

Lúc anh lên ti ng, cô ch ng ng u, kh nh ch khoe môi, c t v c i nh không có chuy n gì. “Anh Du ông, lâu r i không g p.”

Du ông nhìn Trình oan Ng v i ánh m t ph c t p. Anh l ng im m t lúc r i m i dè d th i: “Em có con trai?”

Trái tim Trình oan Ng b ng p thình th ch. Cô th m ngh : Du ông c ng bi t kinh doanh sao? Anh th c s ã r i kh i n i ó r i sao? Anh th c s ã ra kh i cái th gi i ch ng bi t ngày tháng ó r i sao? Hay là... ng i kia phải anh n th m dò và gây chuy n?

Cô n o mãi, cu i cùng c ng im l ng g t u.

Du ông nu t n c b t, nhúu mày, h i: “C u bé ó bao nhiêu tu i r i?”

Trình oan Ng càng lo l ng, hai tay n m ch t, các t ngón tay tr nên tím ng t. S lo l ng và b i r i khi n cô không có c m giác au, cô lúng túng tr l i: “Sáu tu i.”

“Em...” Du ông t ra gi n d , tr ng m t nhìn có v th t v ng r i khoanh tay, ng ng i v phía sau, quay m t ra phía c a s , l nh lũng nói: “Em i i, coi nh hôm nay anh không g p em! Nh ng n u có l n sau, nh t nh anh s báo cho anh ta bi t.”

Trình oan Ng th phào nh nhõm, toàn thân c ng th ng t nãy n gi lúc này m i c th l ng ôi chút.

Cô t trách mình quá a nghi, a c m. H n sáu n m không xu t hi n, l i ch ng ý n cô, làm gì có chuy n t d ng anh ta phí công phí s c n tìm cô, lãng phí th i gian quý báu i th m dò cô c ch ? Cô b t c i t gi u r i ng d y, c m túi xách, cúi u chào và c m n Du ông m t cách chân thành: “Anh Du ông, cảm n anh!”

L n g p b t ng ó khi n Trình oan Ng th p th m, lo âu m t m y ngày. Cho n khi tròn m t tháng không có bi n ng gì, cô m i th c s c m th y yên tâm.

Trình oan Ng c m n hàng, ki m kê hàng hóa trong khu ông l nh. Cô ki m n ba l n. Doanh thu tháng này v n còn thi u nh ng m t nghìn t , mà ã là ngày cu i cùng c a tháng r i. N u không t c ch tiêu thì l ng c ng s ít h n tháng tr c m t tr m t .

Trình oan Ng c n th n tính toán l i mà th y r t bu n. D o này anh trai cô phát b nh ngày càng nhi u, không mua thu c thì không n. ông Thiên c ng cao l n h n r i, qu n áo t mùa ông n m tr c không còn v a n a, nh ng a tr cùng xóm ch ng có a nào cao nh nó nên c ng không xin c qu n áo c c a ai. Ti n thuê nhà, ti n i n, ti n n c r i ti n h c phí c a ông Thiên... Nó ã sáu tu i, không th không cho nó i h c, h c m u giáo thì có th nhà t d y, ch h c ti u h c thì làm sao nh v y c... Không ph i cô không bi t ông Thiên khao khát c i h c nh th nào. M i l n nhìn th y l b n eo c p sách n tr ng, ánh m t nó luôn toát lên v ng ng m . Nó còn ít tu i nh ng l i r t hi u bi t, th ng an i cô: “M , i sau này m có ti n r i cho con i h c c ng c, dù sao nhà có bác d y h c thì c ng th .”

Th y con còn bé mà hi u chuy n nh v y, Trình oan Ng th y xót xa n r t n c m t.

Cô buông ti ng th dài, bu n r u vu t vu t tóc, ch vu t nh thôi mà ã có vài s i r ng r i. Th ng xuyên ph i làm vi c trong môi tr ng l nh, b t k mùa nào c ng l nh n run ng i, chi c t gi l nh l i r t l n, cái l nh c óng ng i khi n tóc cô r ng r t nhi u. Nh ng vì cô ch có b ng c p ba, tìm t i tìm lui thì c ng ch có công vi c bán hàng, vi c thì nhi u mà l ng l i th p, còn ph i ng c ngày, c êm.

Trong lúc cô còn ang th t th n suy ngh thì Tr ng Ki u v v vai cô. “Anh em ã kh e h n ch a?” Hôm tr c anh cô phát b nh, may mà có Tr ng Ki u tr c thay nên cô m i k p v nhà ch m sóc anh trai.

Trình oan Ng ng n ng i m t chút r i c g ng nh ch mi ng c i. “Hôm tr c ph i c m n ch nhi u l m, anh em nhi u r i!”

Tr ng Ki u th dài, gi ng y th ng xót: “Nghe m ch nói, Thành ông có m t b nh vi n ch a b nh ng kinh r t n i ti ng, chi phí ch a b nh c ng không cao. Không th anh trai em nh th mãi c, ch a kh i b nh r i thì gia ình m i có thêm m t ng i i làm, gánh n ng c a em c ng c gi m b t ph n nào.”

Trình oan Ng l ng im, không ph i cô ch a t ng ngh n chuy n a anh trai i ch a b nh, nh ng v i ng l ng ít i, n u ch a b nh cho anh thì không còn ti n nuôi con, và ng c l i, h n n a, b nh c a anh cô l i khó ch a, ch ng khác nào cái ng không áy, vào bao nhiêu ti n c ng không . M i l n i làm, cô r t m n c m v i ti ng chuông i n tho i, vì cô s khi nh c i n tho i lên s l i nghe th y tin anh trai cô phát b nh. Hôm tr c, cô v i vã tr v nhà, ã th y anh trai ang n m co rúm ng i trong nhà v sinh, m t tr ng đã, mi ng sùi b t. ông Thiên không đi chuy n n i anh nên ch nhét m t cái kh n vào mi ng phòng anh c n ph i l i. C u bé c ng trông bên c nh, không dám r i m t giây.

Trong sáu n m qua, c nh t ng ó ã đi n ra hàng tr m l n. Anh cô b b nh th n kinh nên ch ng có công ty nào mu n nh n anh vào làm vi c. Nh ng n i u t c tích t t lâu ã khi n anh cô t m t ng i cao ng o trong quá kh tr nên n n chí và tr m c m. Trình oan Ng c ng vì b nh tình c a anh th ng xuyên tái phát mà nhi u khi ang trong gi làm c ng ph i b v nhà, cô ã b u i vi c h n ch c l n r i.

Trình oan Ng thu l i n hàng, quay u, kh c n môi, nói v i Tr ng Ki u: “Khai xuân xong em s a anh y i vi n khám.”

Tr ng Ki u nhìn Trình oan Ng v i v m t ng tình, than th : “Th t không hi u n i em ngh th nào mà l i sinh th ng bé ó, còn tr mà ã nuôi con nh thì s ng th nào c?”

Công vi c siêu th chia làm hai ca, ca sáng t tám gi sáng n ba gi chi u, ca chi u t ba gi chi u n m i r i t i. Lúc Trình oan Ng tan làm, tr i c ng ã khuya, ng i, xe i trên ng th a th t, xe buýt c ng ngh g n h t. Tháng Ba, ti t l nh mùa xuân, c n t i là nhi t xu ng r t th p, gió l nh th u x ng lu n qua c áo vào trong ng i khi n Trình oan Ng run lên c m c p. Cô kéo áo si t ch t l y ng i mà tay chân v n l nh cồng, ành ph i gi m chân liên t c, xoa xoa hai bàn tay vào nhau tìm chút m áp.

Chuy n xe buýt cu i cùng th ng ph i i r t lâu, ch ng bao gi n úng gi . Trình oan Ng c ng ã mua hai chi c xe p c nh ng u b tr m m t. Tr c c a siêu th ch có ch trông gi xe p i n, nh ng giá m t chi c xe p i n b ng c m t tháng l ng, cô ch ng có ti n mà mua.

V t v l m m i i c xe buýt n, nh ng trên xe l i ch t c ng ng i, Trình oan Ng bu n ng n r m t, ôm l y tay v n ch p m t m t lát.

Sau khi xu ng xe, cô b t u th y s hãi. o n ng không m t bóng ng i. Cô b c nhanh vào ngõ nh t i en nh m c, c có c m giác sau l ng mình có ti ng gì ó, s n l nh bu t c s ng l ng. Cô r o b c th t nhanh, g n n c ng nhà, cô b ng th y m t lu ng ánh sáng chi u vào m t mình, r i cô l i nghe th y có ti ng g i: “ oan Ng ?”

Lúc này Trình oan Ng m i th phào nh nhõm, b c nhanh v phía có ánh sáng èn pin. “Anh, sao anh l i ra ây?”

“ ang i ra b n xe buýt ón em.”

“Anh và ông Thiên n c m ch a?”

“ n r i, n tr a còn th a, t i ch hâm l i m t chút, v n ph n cho em y, anh trong h p cho em r i.”

“Vâng!”

“...”

H v n nhà, trong phòng ã yên ng, ch ng còn chút ti ng ng. Trình oan Ng rón rén i n bên gi ng, ông Thiên ã ng say, không bi t ang m gì mà t m t m c i, v m t r t măn nguy n. Tr i l nh quá nên hai má c u bé ng, càng tôn lên làn da tr ng nõn. Trình oan Ng xót xa hôn lên gò má m m m i c a con.

n c m xong, Trình oan Ng li n i ánh r ng, r a m t r i kéo rèm. Vì không có ti n nên cô ch có th thuê m t phòng n r ng h n hai m i mét vuông. Trong phòng kê hai chi c gi ng, gi a có t m rèm ng n cách, góc phòng còn ch t m t ít h p gi y mà cô thu nh t c siêu th ch cô làm, khi nào c nhi u thì em i bán, l y ti n mua táo cho ông Thiên.

Công vi c c a cô là bán s a chua nên m i tháng c ng c chia m t ít s a th a. Th c n nhà c ng ch ng ch t nên ch s a ó là ngu n cung c p dinh d ng thêm cho ông Thiên.

Cô bơi m t chút kem ch ng n r i nh nhànng bơi cho ông Thiên. Kem ch ng n lành l nh khi n c u bé ang ng m li n vùi sâu vào ch n. Lúc lên gi ng, cô nghe th y ti ng tr mình c a anh trai gi ng bên c nh, chi c gi ng c k phát ra ti ng kêu k o k t.

“Anh, tháng sau em l nh l ng xong, anh em mình i khám b nh nhé, Tr ng Ki u nói có th ch a c...”

Cô ch a k p nói h t câu thì anh cô ã t ch i ngay: “Không c n, l y âu ra nhi u ti n nh v y, b nh c a anh ch a th nào c! ng phí ti n làm gì, anh ch ng i âu c , s ch ng có v n gì âu.”

Cô th y lòng xót xa, n c m t b ng dâng trào. Cô không dám nói gì n a, cô s anh trai nghe th y ti ng n c ngh n c a mình. Cô vùi mình trong ch n, t túi s i vào trong áo r i ôm ch t ông Thiên. C u bé c m nh n c h i m li n n m sát vào, cu n ng i l i, trông nh chú cún con ang run r y.

Trình oan Ng au lòng ôm th ng bé ch t h n. Rõ ràng dinh d ng không nh ng l i r t gì ng đáng ng i ó, th ng bé cao l n r t nhanh. ôi lúc cô ngh , giá nh con gi ng mình m t chút thì cô s không c m th y lòng au xót m i khi ôm nó nh th này.

Nh ng chuy n i l i không nh mong mu n. T lông mày, ôi m t n cái m i, ch ng có ch nào là không gi ng ng i ó, gi ng y nh l t v y. T t c u gi cho cô nh n ng i ó.

Cô m i hai m i t tu i mà ã có m t c u con trai lên sáu. Nhi u ng i có ý nh gi i thi u i t ng cho cô nh ng khi nghe n gia c nh c a cô, h u m t h ng. Cô v n tr , trông c ng xinh x n, l i có th ch u kh nên ng i ta m i mu n gi i thi u i t ng cho cô, nh ng l i èo bông thêm a con n a thì còn ai mu n l y?

C ngày làm vi c m t m i nh ng êm n, nghe ti ng th u u c a ông Thiên, cô l i ch ng th ng n i.

Cô h n ng i ó sao? Có l v y. Nh ng c ng ành ch p nh n s ph n. Có l trong xã h i này, có r t nhi u ph n m nh m và y b n l nh nh ng Trình oan Ng không n m trong s ó. Cô ch là m t ng i ph n r t i bình th ng, không m nh m , không thông minh, th m chí, ngay c s y u u i c ng ch ng . Ng i ó không yêu cô c ng là chuy n bình th ng. Ngh l i mình b y n m v tr c, ngay n cô c ng c m th y ghét chính mình thì làm sao có th yêu c u ng i y yêu cô ch ?

Ký c cu i cùng v ng i y chính là v m t l nh lũng khi ng i v trí mà b cô ã t ng ng i, cách cô m t chi c bàn làm vi c v a dài v a r ng, c t l i châm ch c m t cách áng s : “Mang thai? Gi ng c a tôi kh e n v y c à? M t l n ã dính r i? V l i, c ng là do cô t dăng hi n, th nên có chuy n gì thì cô t i mà gi i quy t. Trình oan Ng , cho n bây gi cô v n ch a th y rõ v trí c a mình sao? Cho dù có thai i ch ng n a thì cô ngh tôi s vì a bé mà gi cô l i sao?”

Trình oan Ng si t ch t bàn tay, c m giác nh toàn b máu trong c th u d n h t lên u. T tr c t i gi , cô ch a ph i c u kh n ai m t cách hèn m n nh th , v y mà cô ph i cúi u tr c anh ta, nh ng anh ta l i nh n tâm gi m nát lòng t tôn c a cô. Cu i cùng, cô buông l ng bàn tay ang si t ch t, chua xót m m c i v i anh ta. Cô c i mà n c m t c mu n trào ra, toàn thân run r y. “Qu nhiên là không th l a n i anh, tôi c ngh r ng khi tôi nói mình mang thai thì anh s m m lòng c y!”

H i c ó c giày vò m t ng i v n không m nh m nh cô. N a êm t nh gi c, cô không th phân bi t n i r t cu c mình ang m hay ang t nh n a. Ch n lúc ông Thiên ng m n m l y áo cô, cô m i th c s t nh l i, n c m t l i l ng l r i.

Ph i nói r ng c u bé qu th t m nh l n, tr i qua bao gian nan nh v y mà v n c sinh ra và l n lên kh e m nh, tr thành ng l c cô ti p t c s ng.

Cho dù cha nó có khinh th ng mi t th th nào thì cô v n cam tâm ch p nh n khó kh n, v t v . Sáu n m qua, ng i ó ch đ y cho cô n m ch : i di n v i hi n th c.